

הארנב הקטן והירח הזהוב

מאת: ישראל אוחיון

בערב אחד יפה, כשהשמש הלכה לישון והכוכבים התחילו לצאת, ישב ארנב קטן ורך בחצר ביתו. קראו לו לולו.

לולו הרים את ראשו הקטן לשמיים וראה משהו מדהים - ירח זהוב וגדול שזרח בחיוך רחב.

"שלום, ירח!" אמר לולו בקול חמוד. "למה אתה כל כך מאושר הערב?"

הירח הזהוב הביט עליו ואמר בקול רך: "שלום, ארנב קטן! אני שמח כי מצאתי חבר חדש. רוצה לשחק איתי?"

עיניו של לולו נפקחו מרוב התרגשות. "כן! כן! איך משחקים עם ירח?"

"קפוצ גבוה גבוה!" אמר הירח, "ואני אאיר לך את הדרך!"

לולו קפץ קפיצה קטנה. האור של הירח נהיה יותר בהיר.

קפץ עוד יותר גבוה! האור נהיה חזק ויפה.

קפץ הכי גבוה שיכול! ולפתע - מסביבו החלו לרקוד נקודות אור קטנות וזוהרות, כמו כוכבים שיורדים לרקוד.

"וואו!" צחק לולו. "זה קסם!"

הירח חייך חיוך ענק. "כל ערב, כשתקפוצ ותגיד שלום, אני אשלח לך ריקוד של אור. נהיה חברים לתמיד!"

מאז, כל ערב, לולו הארנב הקטן יוצא לחצר, קופץ גבוה ואומר שלום לירח הזהוב החמוד. והירח תמיד עונה לו בריקוד של אור וחיוכים.

ולפני ללכת לישון, לולו תמיד אומר: "לילה טוב, ירח חביב. תחלום חלומות מתוקים!"

והירח עונה: "לילה טוב, לולו. אשמור עליך כל הלילה".